

РЕШЕНИЕ

№ 3675

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5901** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б, ал.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на С. Р. О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.6, ап.14, представлявано от Ю. Д. М., срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1736(9)/23.02.2021 г., издаден от Х. Ц. Д., инспектор в отдел „Общински приходи – С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към управление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта му, потвърдена от директора на дирекция „Общински приходи“ към управление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

Жалбоподателят уточнява, че оспорва АУЗД в частта относно определеното задължение за такса битови отпадъци за период месец декември 2020 г., в размер на 484,17 лв., ведно с лихва за забава. В жалбата е посочено, че издаденият АУЗД в оспорената му част е незаконосъобразен. Иска се същият да бъде отменен, тъй като административният орган неправилно се е позовал на разпоредбата на чл.11 ал.1 от ЗМДТ. Излагат се аргументи, че сградата не е въведена в експлоатация и няма издадено разрешение за ползване, като и фактически не би могло да бъде ползвана.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата и изразява искане за отмяна на оспорения акт. Претендира разности

съгласно списък.

Ответникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО – в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт С., който оспорва подадената жалба. Изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 16 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира са установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по инициатива на С. Р. О. с депозиране на искане с вх.№ ДСЦ20-ТД26-1738/30.10.2020 г. за издаване на АУЗД по чл.107 ал.3 изр.2 от ДОПК за определяне на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, въз основа на подадена от дружеството декларация с вх. № ДСЦ20-ТД26-313/14.05.2020 г. по чл.14 ал.2 от ЗМДТ за определяне на данъка върху недвижими имоти на новопостроена сграда завършена в груб строеж и на самостоятелни обекти в нея.

Искането се отнася до следните нежилищни имоти Офиси № 4, №5, № 5а, №6, №7, № 8, № 9, №10 и № 11 в Административна офис-сграда с М+5/6/7, построена в УПИ У-6, кв,254, м. „Центъра“, по плана на [населено място], [улица], район Т., Сградата е без регистриран административен адрес, тъй като е в режим на изграждане/строителство на „груб строеж“. С оглед на искането, жалбоподателят е подал декларация – образец по чл. 14 ал.2 от ЗМДТ на 14.05.2020 г. за деклариране на техническите данни за посочените недвижими имоти, находящи се в новостроящата се административна сграда. Към декларацията съответно е приложено и актуално към този момент Удостоверение за степен на завършеност на основание чл.181, ал.2 от ЗУТ, издадено от Главния архитект на район Т. -СО от 23.07.2020 г. Удостоверено е, че към тази дата строежът е с извършени довършителни работи – с мазилки отвън и отвътре, монтирана дограма отвън и отвътре, облицовки отвън, завършен покрив с всички изолации.

По така направеното искане административният орган не се е произнесъл с изричен административен акт, поради което от С. Р. О. е подадена жалба с вх.№ ДСЦ20-ТД26-1736(1) от 03.12.2020г. по описа на Столична община.

С Решение № СФД21-РД28-5/06.01.2021 г., на директора на дирекция „Общински приходи“ е отменен изцяло мълчаливият отказ за издаване на АУЗД по искане вх.№ ДСЦ20-ТД26-1736/03.12.2020 г. на С. Р. О. и е административната преписка е върната на началника на отдел „Общински приходи“ – С./Т. на дирекция „Общински приходи“ СО със задължение да определи административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК

В тази връзка е проведено административно производство, въз основа на което е издаден Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1736(9)/23.02.2021г., издаден от Х. Д. – инспектор по приходите в отдел „Общински приходи - С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. С акта са установени задължения за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., съгласно чл.14 ал.1 и чл.15 ал.1 и ал.5 от ЗМДТ (в сила от 01.01.2019 г.).

Цитираният акт е обжалван по административен ред пред по –горестоящия

административен орган. С Решение № СФД21-РД28-133/11.05.2021 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, АУЗД е отменен в частта относно установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 01.01.2019 г. до 30.11.2020 г. и е потвърден акта в останалата му част, а именно относно установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за месец декември 2020 г.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е определената такса за битови отпадъци за месец декември 2020 г. в размер на 484,17 лева и лихва в размер на 11,97 лева.

В хода на производството пред настоящата съдебна инстанция е допуснато изслушване на съдебно-техническа експертиза. Заключение на вещото лице е прието от съда и същото не е оспорено от страните. След извършен оглед на място в сградата и направени снимки, вещото лице е заключило, че офисите, находящи се на четвъртия етаж, собственост на жалбоподателя не са годни за обитаване с оглед степента им на завършване, тъй като е необходимо да бъдат извършени множество СМР за довършването им във вид годен за ползване по предназначение. Нивото на завършеност към момента не дава възможност имотите да се ползват. Същите не могат да се ползват и поради недовършеното строителство на външно електрозахранване и захранване с вода на сградата, както и поради липсата на удостоверение за въвеждане в експлоатация на сградата. Не е подписан Акт/образец 16, което пречатства въвеждане на сградата в експлоатация и същата не може да се ползва по предназначение.

От ответника, освен представената административна преписка, допълнително са представени и са приети писмени доказателства за предоставяне на услугата за сметосъбиране и сметоизвозване-копия на концесионни договори, копия на писма ведно с хронологични оборотни ведомости относно „депо“ и „поддържане чистотата на територии за обществено ползване“, копия на констативни протоколи за установяване на количествата за изпълнени и неизпълнени видове дейности, фактури и актове за 2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1736/9//23.02.2021г., издаден от инспектор в отдел ОП-С./Т.“ на Д“ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО е връчен на 02.03.2021 г. на управителя на С. Р. О.. Жалбата до директора на Д“ОП“ при СО е подадена на 11.03.2019 г. Решение № СФД21-РД28-133/11.05.2021 г., издадено от директора на дирекция ОП при СО е връчено на 20.05.2021 г., а жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 03.06.2021 г. Настоящият съдебен състав прима, че жалбата е допустима за разглеждане като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и

задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения – на публични изпълнители./ чл.4, ал.3 от ЗМДТ/. Служителите се определят със заповед на кмета на общината / чл.4, ал.4 от ЗМДТ/. Съгласно чл.4, ал. 5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община на териториален директор на НАП.

При извършване на служебна проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1736/9//23.02.2021г. е издаден от компетентен орган от общинската администрация по смисъла на чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ, във връзка с чл. 1 от ЗМДТ. Лицето, издало АУЗД е инспектор на общинската администрация, в дирекция „Общински приходи”, отдел „Общински приходи–Т./С.“ при СО и притежава правомощията на орган по приходите, съгласно представени по делото трудов договор, допълнително споразумение към него и длъжностна характеристика на служителя Х. Ц. Д., както и Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община. АУЗД е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Актът е оспорен по административен ред в съответствие с разпоредбата на чл. 107, ал. 4 от ДОПК пред директора на Д“ОП“ в СО, който съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, упражнява правомощията на териториален директор на НАП. Последният се е произнесъл с Решение № СФД21-РД28-133/11.05.2021 г., с което е отменил частично оспорения АУЗД и е потвърдил същият относно установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за месец декември 2020. Решението е издадено от компетентен орган – директор на Д“ОП“ при СО, видно от Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020г. на кмета на Столична община, с която М. Г. М. е преназначен от длъжност директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ в направление „Финанси и стопанска дейност“ на длъжност –директор на дирекция „Общински приходи“ в направление „Ф. и здравеопазване“ АУЗД и решението, с което е потвърден са издадени в законоустановената писмена форма. Същите съдържат фактическите и правни основания, послужили за издаването им.

Съгласно чл. 107, ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в следните хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. В случая, АУЗД е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, по инициатива на жалбоподателят.

В хода на административното производство липсват данни за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а и такива възражения не са въведени от жалбоподателя.

Критериите и основните принципи за определяне размера на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. „а“ ЗМДТ са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредба на столичен

общински съвет за определяне на размера на местните данъци (НСОСОРМД) и Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71.

Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е собственик на декларираните недвижими имоти. Не е спорно и обстоятелството, че притежаваните от жалбоподателя нежилищни имоти съгласно приетото по делото удостоверение за завършеност по чл.181 ал.2 от ЗУТ, издадено от Главния архитект на район „Т.“- СО на 27.11.2018 г. са завършени до степен „груб строеж“, което съгласно дефиницията на това понятие, дадено с § 5 т. 46 от ДР на ЗУТ означава, че се касае до „сграда или постройка, на която са изпълнени ограждащите стени и покривът, без или със различна степен на изпълнени довършителни работи“, и изключва възможността към този момент сградата да е „завършена“, а и същата или отделни части от нея да се ползват по предназначение.

В тази връзка, с оглед степента на завършеност на нежилищните обекти, съдът изцяло кредитира заключението по приетата съдебно –техническа експертиза. Същото е пълно и обосновано, след извършен оглед на място и изготвяне на фотоалбум, приложен към експертното заключение. Категоричен и ясен е изводът на вещото лице, че без подписване на акт/образец 16 за сградата и въвеждането ѝ в експлоатация, същата не може да се ползва по предназначение.

Съгласно чл.15 ал.1 / в приложимата редакция, ДВ бр.98/2018г. в сила от 01.01.2019 г./ от ЗМДТ за новопостроени сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца през който са завършени, а съгласно чл.15 ал.5 в приложимата редакция, ДВ бр.98/2018 г. в сила от 01.01.2019 г./ от ЗМДТ данъкът по ал.1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл.176 ал.1 от ЗЕТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване .

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци /ТБО/ се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 67 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Таксата за битови отпадъци /ТБО/ не е данък и се дължи само ако услугата е реално предоставена. По отношение на ТБО важи принципа на законоустановеност, прогласен с цитирания чл. 60 ал. 1 от Конституцията на Република България.

Съгласно чл. 64, ал. 1 ЗМДТ таксата се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ. Лицата по чл. 11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Облагаеми с данък недвижими имоти са имотите по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ, но при съобразяване и правилото на чл. 15 ал. 1 от ЗМДТ, посочено по-горе, в случаите на новопостроени сгради или части от такива. Основателни са доводите на процесуалния представител

на жалбоподателя, че в случая чл.11 от ЗМДТ е неприложим, доколкото притежаваните от дружеството обособени части /офиси и склад/ не могат да бъдат обект на облагане с ТБО.

Както вече бе посочено, процесната сграда е изградена на етап „груб строеж“ и реално не може да се ползва, поради което не би могло да се приеме тезата на ответника, че е възникнало и задължение за заплащане на ТБО за собствениците. В този смисъл е и изричното правило регламентирано в чл. 21 ал. 2 от приетата на основание законовата делегация на чл. 9 от ЗМДТ, Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, съгласно която „За новопостроени сгради или части от сгради се дължи такса от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало ползването им.“ Сградата нито е завършена, нито фактически се използва, нито обективно е възможно да бъде ползвана. Този извод, съдът категорично извежда от представените писмени доказателства и от прието заключение по съдебно –техническата експертиза, които са непротиворечиви и взаимно се допълват.

Неправилно и незаконосъобразно на жалбоподателя са вменени спорните задължения за ТБО за разглеждания период. Изложеното прави излишно обсъждането на ангажираните от ответника доказателства, свързани с реалното предоставяне на услугите, след като заплащане на такива не се дължи.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, но в противоречие с материалния закон и неговата цел, поради което същият следва да бъде отменен в оспорената му част.

При този изход на спора и на основание чл. 161 от ДОПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, по представения от адв. Н. списък на разноските съгласно чл.80 от ГПК, а именно в общ размер на 706,00 лева .

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ТД26-1736(9)/23.02.2021г., издаден от Х. Ц. Д. – инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ при дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта му потвърдена с Решение № СФД21-РД28-133/11.05.2021 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, а именно за установени задължения за такса битови отпадъци за месец декември 2020 г. в размер на 484,17 лева и лихва в размер на 11,97 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Р. О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.6, ап.14, представлявано от Ю. Д. М. разноски по делото в размер на 706,00 /седемстотин и шест/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на съгласно разпоредбата на чл.161 ал.7 изр.2 от ДОПК

Съдия: